

hintertreibt ein junges Weib des Liebsten Abreise, der im Begriff steht in ein hundert Tagereisen entferntes Land zu ziehen.

प्राक्पादयोः पतति खादति पृष्ठमांसं कर्णे कलं किमपि रैति शनैर्विचित्रम् ।

क्लिद्रं निवृण्व सक्तसा प्रविशत्यशङ्कः सर्वं खलस्य चरितं मशकः करोति ॥ १८८४ ॥

Vor den Augen lässt sie sich zu Füßen nieder, im Rücken sticht sie in's Fleisch, dem Ohr summt sie lieblich und leise etwas Schönes vor, gewahrt sie aber eine Blösse, so dringt sie alsobald furchtlos ein: des Bösewichts ganzes Treiben ahmt die Mücke nach.

प्राञ्चा मेति मनागमानितगुणं जाताभिलाषं ततः

सत्रीडं तदनु श्लोचोद्यममनु प्रत्यस्तथैर्यं पुनः ।

प्रेमार्द्रस्पृक्षणीयनिर्भररक्तः क्रीडाप्रगल्भं ततो

निःशङ्काङ्गविकर्षणाधिकसुखं रम्यं कुलस्त्रीरितम् ॥ १८८५ ॥

Πρῶτον μὲν διὰ τοῦ «μ.η. μ.η.» τὰς ἡδονὰς οὐδ' ἐλαχίστου τιμῶσα, ἔπειτα δὲ πόσιν γενόμενον ἐνδείκνυμένη, ὕστερον δὲ αἰδοῦς μέτοχος, μετὰ δὲ ταῦτα ἦρτον ἀντιτείνουσα, πάλιν δὲ τὴν εὐσταθείαν προιέμενη, ἔπειτα δὲ ἐνεργοῦσα κρυφαῖαι παιδιδιὰς ἔρωτος γεμούσαις, ἐπαφροδίτοις, σφοδραῖς, τέλος δὲ ἀδεῶς ἐκταθέντων τῶν ἄρσῶν ἄμετρον ἡδονὴν ἐνδείκνυμένη ἢ πρὸς εὐγενῇ γυναιῖα συνουσία καλὴ ἐστίν.

प्राज्ञापत्ये शकटे भिन्ने कृत्वेव पातकं वसुधा ।

केशास्थिशकलशबला कापालमिव व्रतं धत्ते ॥ १८८६ ॥

Wenn (Venus) durch den Wagen der Rohinî geht, dann nimmt die mit Haaren, Knochen und Schädeln bunt bestreute Erde, als wenn sie eine Sünde begangen hätte, gleichsam die Weise des mit Menschenschädeln sich schmückenden Kâpālîka an (d. i. dann wüthet auf der Erde der Tod).

प्राज्ञस्तु जल्पतां पुंसो s. nach Spruch मूर्खो हि जल्पतां पुंसो.

प्राज्ञे नियोज्यमाने तु सन्ति राजस्त्रयो गुणाः ।

यशः स्वर्गनिवासश्च विपुलश्च धनागमः ॥ १८८७ ॥

मूर्खे नियोज्यमाने तु त्रयो दोषा महीपतेः ।

अयश्चाथार्थनाशश्च नरके गमनं तथा ॥ १८८८ ॥

1884) HIT. I, 76. b. ननु विरैति st. किमपि रैति. d. मशकः unsere Aenderung für मसकः.

1885) BHARTR. 1, 25 BOHL. a. प्राग्मा. b. श्लोचोद्यतम्. c. °प्रगल्भा.

1886) VARĀH. BRH. S. 9, 25. PAÑKĀT. I, 239. VIKRAMĀK. 250, b. b. कृत्वेव und कृत्वेह; पा-

त, वासुधा. c. भस्मास्थि; सकल st. शकल, कीर्णा st. शबला. d. कापालिकम् und कपालिकम्, कापालिकं ohne इव, कापालव्रतमिव. Die richtige Lesart und die richtige Auffassung dieses Spruches verdanken wir unserm Freunde H. KERN.

1887. 88) KĀN. 85 und 86 bei HAEB. 319.